மேய்ப்புபணி இறையியல்

பாடம் - *11*

கிறிஸ்துவுக்குள் மிகவும் பிரியமான சகோதர, சகோதரிகளே, இயேசுகிறிஸ்துவின் இனிய நாமத்தில் அன்பின் வாழ்த்துக்கள். இந்த பாடத்தில் நாம் மேய்ப்பனின் செயல்பாடுகளில் 4-வது காரியத்தைக் குறித்து தொடர்ந்து சிந்திப்போம். சங்.30:4-ம் வசனம், ‘கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்களே, அவரைக் கீர்த்தனம்பண்ணி அவருடைய பரிசுத்தத்தின் நினைவுகூருதலைக் கொண்டாடுங்கள்’ என்று வாசிக்கிறோம். சங்கீதக்காரன், பரிசுத்தவான்களை எல்லாம் அழைக்கிறார். சேர்ந்து ஆராதிக்க வாருங்கள், கீர்த்தனம்பண்ணுங்கள், நாம் சேர்ந்து அவரைக் கொண்டாடுவோம் என்று ஆராதனைக்கு நேராக நடத்துகிறதைப் பார்க்கிறோம். ஜீவனுள்ள தேவன் தம்மை ஆராதிக்க விசுவாசிகளைத் தேடுகிறார். தேவன் தம்மை தொழுதுகொள்ளுகிற ஜனங்களை தேடுகிறார், எதிர்பார்க்கிறார். ஜனங்கள் தம்மை ஆராதித்து போற்றி புகழவேண்டுமென்று வாஞ்சிக்கிறார் என்று பார்க்கிறோம்.

உண்மையாகவே நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்ப்போமானால், மற்றெல்லா ஊழியங்களைவிட இந்த ஆராதனை செய்ய வைக்கின்ற ஊழியமே சிறந்த ஊழியம். அதாவது, ஆராதனை நடத்துவதே மிகச்சிறந்த ஊழியம். அதாவது, ஆராதனை நடத்துவதே மிகச் சிறந்த ஊழியம் என்று நாம் அறிய முடியும். ஏனெனில் தேவன் அதை வாஞ்சிக்கிறார். ஆக, நாம் ஆராதனையை நடத்தி, தேவனை வணங்குவதற்கு, தொழுதுகொள்ளுவதற்கு விசுவாசிகளை வைப்போமானால், அதுவொரு பெரிய பாக்கியமான விஷயம். அதற்காக தேவன் உங்களை அதிகமதிகமாக ஆசீர்வதித்து மேன்மைப்டுத்துகிறதை நாம் பார்க்கமுடியும். ஆனால் இன்றைய காலகட்டத்தில் தேவனை ஆராதிப்பது, மனதார ஆராதிப்பதுதான் இரண்டாவது இடத்திற்கு போய்விட்டது. சும்மா ஆடுகிறார்கள், பாடுகிறார்கள், ஏதோ உணர்ச்சிவயப்பட்டு கொண்டிருக்கிறதை மாத்திரம் ஆராதனை என்று நினைக்கிறார்கள். அதைக்கூட பெரியதொரு தவறாக நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. உண்மையாகவே நீங்கள் இரட்சிக்கப்பட்டு மனதில் மகிழ்ச்சியோடு, அதுவும் வெளியில் அவ்வளவதூரம் ஆட வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை என்றுதான் நான் சொல்வேன். உங்களது அறையைக்கூட பூட்டிக்கொண்டு ஆடவேண்டுமென்றால் ஆடுங்கள். அதைப்பற்றி ஒன்றுமில்லை. யாரும் பார்க்காமல் தேவனுக்கும், உங்களுக்கும் தெரியத்தக்கதாக ஆடுங்கள், பாடுங்கள், கொண்டாடுங்கள். ஆனால் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் பெண்கள் அவ்விதமாக ஆடுவது எவ்வாறு இருக்குமென்று பாருங்கள். அதைப்போல வாலிப தம்பி தங்கச்சி எல்லாம் ஆடி, குதித்து, விசிலடித்து, நாம் எங்கேயே போய்க்கொண்டிருக்கிறோம் பிரியமானவர்களே.

ஆனால் உண்மையான ஆராதனை என்பது இயேசுவை உணர்ந்து, அதாவது கர்த்தருடைய பிரசன்னத்தை உணர்ந்து ஆவியானவர் உதவியோடு, ஆவியோடும், உண்மையோடும் தொழுதுகொள்ளுகிற அந்த நல்ல ஆராதனை இருக்கவேண்டியது அவசியம் பிரியமானவர்களே. அதுதான் முக்கியமான நல்ல ஆராதனை, அதுவும் குறிப்பாக வேதம் சொல்லுகிறது, ஜீவ பலியாக உங்களை ஒப்புக்கொடுத்து ஆராதியுங்கள் என்று அப். பவுல் எழுதுகிறார். நம்முடைய சித்தத்தையெல்லாம் ஒப்புக்கொடுத்து, ஆண்டவரே, நான் உயிரோடு வாழ்கிறேன், நான் எனக்காக வாழவில்லை, உமக்காக வாழ்கிறேன். நான் ஜீவ பலியாக, ஜீவனோடும் இருக்கிறேன், பலியாகவும் ஆகிவிட்டேன் என்ற இரண்டு வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள். ஜீவபலியாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறேன் என்று ஆராதிக்கிற ஆராதனை இருக்கிறதே, அது தேவனுக்கு மிகவும் பிரியமான ஆராதனை. ஒரு போதகன், மேய்ப்பன், தன் சபை மக்களை இரட்சிக்கப்பட்ட மக்களாய் மாற்றவேண்டியது அவசியம். வெறும் பாடலுக்காக, இசைக்காக ஆடி, கொண்டாடுகிற கூட்டமாய் மட்டும் இராமல், நீங்கள் இரட்சிப்பு இல்லாமல் உண்மையான இரட்சிப்பின் மகிழ்ச்சி இல்லாமல், சும்மா குதிப்பதும், விசிலடிப்பதும் சரியானதாக இருக்குமா? என்று யோசித்துப் பாருங்கள்.

ஒரு நல்ல மேய்ப்பன் தன்னுடைய ஜனங்களை, அதாவது அந்த சபையிலுள்ள ஜனங்களை தேவனைத் தொழுதுகொள்ள வழிநடத்தி, தேவனுடன் உள்ள உறவை வளர்க்கிற ஒரு காரியத்தை முக்கியமாக செய்ய வேண்டும். அதுதான் ஒரு போதகரின் செயல்பாடுகளில் ஒன்றாக இருக்கிறது. ஏனெனில் தேவனை அவர்கள் தொழுதுகொள்ள, தொழுதுகொள்ள, தங்களுடைய வாழ்வை தேவனுக்கு அர்ப்பணித்து அவர்கள் முழுமையாக வாழ முடியும். தேவ நாமம் மகிமைப்படும், அவரின் ஆசீர்வாதமும் தங்கும். ஆகவே இந்த விதமாக ஒரு மேய்ப்பன். தன்னுடைய சபை மக்களை ஆராதிக்க நடத்துகிறான். அதோடுகூட தானும் நல்ல ஆராதனை செய்கிற தலைவனாக அவர் இருப்பார். இதை அவர் சிறப்பாக செய்ய வேண்டும். மக்களை மனதார துதிக்க வைக்க வேண்டும். அதற்குத் தேவையான இசைக்கருவிகளை பயன்படுத்திக் கொள்வதில் தவறேதும் இல்லை. அதே வேளையில் வேத வசனத்தின் அடிப்படையில் ஒருமனப்பட்டு, தேவையற்ற சிந்தனைகள் இல்லாதபடி மக்கள் ஒருமனதாய்ப் பாடி, ஆடி, துதிக்கிற ஒரு காரியத்தைச் செய்யலாம். அதை போதகன் முன்னின்று நடத்துகிறவராய் இருக்கிறார். அவருடைய செயல்பாடுகளில், ஊழியத்தில் முக்கியமான ஒன்று தேவனை தொழுதுகொள்ளுகிற தலைவனாக அவர் இருக்கிறார். மக்களை தொழுதுகொள்ள வைக்கின்ற தலைவராக இருக்கின்றார்.

5-வது காரியம் ஒரு போதகன், நிர்வாகியாக இருக்கிறார். சபை என்று எடுத்துக்கொண்டாலே பல வேலைகள் இருக்கிறது, ஊழியங்கள் இருக்கிறது.

பலதரப்பட்ட செயல்பாடுகள், நிகழ்வுகள் உள்ளதுதான் சபை. அதுவொரு ஸ்தாபனம், அதுவொரு இயக்கம். ஆகவே பல பணிபுரிகின்ற மக்கள் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வேலையைக் கவனிக்கிற ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆக, ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட ஊழியர்களை இந்த மேய்ப்பன்தான், போதகன்தான், கவனம் செய்து நேர்த்தியாக நடத்த வேண்டியது அவசியம். எல்லா ஊழியத்தையும், எல்லா ஊழியர்களையும் தொடர்புகொண்டு, தொடர்புபடுத்தி, இணைத்து, சரியான தரிசனத்தை நோக்கி சபையைக் கொண்டு செல்கின்ற நல்ல நிர்வாகத்தை இந்த போதகர், மேய்ப்பர் செய்ய வேண்டியது அவசியம். நிர்வாகம் மிகவும் முக்கியம். நமக்கென்ன? வேதம் வாசித்தோம், ஆராதனை நடத்தினோம், போதித்தோம், மீதியைக் கமிட்டி பார்த்துக்கொள்ளும் என்று போகக்கூடாது. அந்த மாதிரியான ஒரு வஞ்சனை நடந்தால், சபை வளராது. நிர்வாகம் செய்பவர் தன்னுடைய வேலையைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பார். ஆசீர்வதிக்கப்படவேண்டுமென்றால், வரக்கூடியவர்கள் வருவார்கள் என்று என்றைக்கு ஒரு நினைப்பு வந்ததோ, அன்றைக்கு சபையின் வளர்ச்சி, தரிசனம் எல்லாம் போய்விடும். இதெல்லாம் நிர்வாகியாக ஒரு போதகர் செய்யவேண்டியது அவசியம். எல்லாவற்றையும் ஒருங்கிணைத்து தன்னிடமிருக்கிற, சபையிலிருக்கிற அந்த ஏதுக்கள், வாய்ப்புகள், அதிலிருக்கிற வளங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக சேர்த்து, அதை எல்லா பணியாளர்களும் ஒன்றாக அமர்ந்து, ஆலோசனை செய்து, இருக்கிற வளங்களைப் பயன்படுத்தி சபையை வளர்க்க வேண்டும். நம்முடைய தரிசனம் என்ன? அந்த தரிசனத்தை நோக்கி சரியாய்ப் போய்க்கொண்டிருக்கிறோமா? எந்த இடத்தில் நாம் இன்னும் கவனம் செலுத்த வேண்டும்? என்று சொல்லி அடிக்கடியாக திட்டமிட்டு, செயல்படுத்தி அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியது அவசியம். ஒரு போதகர், அந்தந்த துறைகளில் திறமையான தலைவர்களை ஈடுபடுத்தி, அந்த சபையின் வளர்ச்சிக்கு அதை பயன்படுத்த வேண்டியது அவசியம். அதை மேற்ப்பார்வையிட்டு, அதை ஒழுங்குபடுத்தலாம். இவ்வாறு பல காரியங்களை செய்தால்தான் சபை வளரும். அது One man show கிடையாது. ஒரே போதகர், அவர் சொன்னதுதான் நடக்கவேண்டும் என்று வைத்தோமானால், போதகருக்கு பணியின் பளு கூடிவிடும். அவர் எல்லாவற்றையும் கவனமாக செய்ய முடியாது. அவர் தன்னுடைய பணியையே செய்கிறதில் திணறிவிடுவார் என்பதை புரிந்துகொள்ளுங்கள். எல்லாவற்றையும் ஆலோசனை செய்து, வழிகாட்டி, சபையை நடத்திச் செல்லுகிற ஒரு நிர்வாகியாகவும் இந்த போதகர் இருக்கின்றார்.

6-வது காரியம், இந்த போதகர் திட்டமிடுகிறவராக இருக்க வேண்டும். திருச்சபையானது நல்ல திட்மிடுகிற ஒரு இயக்கமாக இருக்கவேண்டியது அவசியம். லூக்கா *14:28-32* வரையான வசனங்களைப் பார்த்தீர்களானால், அங்கே இயேசு கிறிஸ்துவானவர் திட்டமிடுதலைக் குறித்து கூறுகிறதை நீங்கள் ஒருமுறை கட்டாயம் வாசித்துப் பார்க்க வேண்டும். குறிப்பாக *30*-ம் வசனத்தில் சொல்லுகிறார் பாருங்கள்.

அதைக் கட்டி தீர்க்கிறதற்கு தனக்கு நிர்வாகம் உண்டோ? இல்லையோ? என்று முன்பு அவன் உட்கார்ந்து செல்லும் செலவை கணக்கு பார்க்காமல் இருப்பானோ? என்று சொல்லுகிறதைக் கவனியுங்கள். ஒரு கோபுரத்தைக் கட்ட விரும்புகிற ஒருவன், அதை கட்டும் முன்னரே திட்டமிட்டு என்ன செலவாகும்? என்று திட்டமிடுகிறான். ஏனெனில் அவன் அதைக் கணக்கு பார்க்காமல், அஸ்திபாரம் போட்டுவிட்டான் என்றால், அதை முடிக்க முடியாமல் ஒருவேளை போய்விட்டால், பார்க்கிறவர்கள் எல்லோரும் அவனைக் கேலி செய்வார்கள் என்று சொல்லி, நினைவுபடுத்திவிட்டு இயேசு சொல்லுகிறார், ஆனபடியினால் கணக்கு பார்க்க வேண்டும்.

பிரியமானவர்களே, நாம் விசுவாச வாழ்வை நடத்துகிறோம், உண்மைதான், ஆனால் விசுவாசத்தின் ஆதாரமாக இருக்கிற இயேசு சொல்லித்தருகிற காரியம் என்னவென்று பாருங்கள், திட்டமிட வேண்டும். விசுவாசத்தோடு தேவன் தந்தால் எந்தவொரு காரியமாக இருந்தாலும் ஆரம்பிக்க வேண்டியதுதன். ஆனாலும் நீங்கள் நடைமுறையான காரியங்கள் சிலவற்றை எப்போதும் பார்க்கவேண்டும் என்றுதான் வேதம் போதிக்கிறது என்பதை நீங்கள் மறந்துபோகாதீர்கள். சில ஊழியர்களைப் பார்த்தால், அவர்கள் தங்களின் தகுதிக்கு மிஞ்சி அநேக காரியங்களைச் செய்து, கர்த்தர் செய்வார், செய்வார் என்று ஒரு பெரிய கடனை வாங்கி, ஒரு பெரிய கட்டிடத்தைக் கட்டி கடனாகி, ஊழியத்தைவிட்டு சென்ற சிலரை என்னுடைய வாழ்வில் பார்த்திருக்கிறேன். எல்லோரும் அவ்வாறு போய்விடுவார்கள் என்று சொல்ல முடியாது, சோர்வுறச் செய்ய விரும்பவில்லை. ஆனால் இவ்வாறு சிலர் தோற்றுப்போனதை நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்களா? நிச்சயம் பார்த்திருப்பீர்கள். என் நண்பர் பழைய நாட்களில், வாலிபர் கூட்டம் நடத்தும்போது, அவ்வாறுதான் சொல்வார். ஆபிரகாமைப் பாருங்கள், அவ்வளவு வசதியாக இருந்தான். அதைமாதிரி கர்த்தர் எனக்கு பெரியதொரு புல்லட் பைக்கை தரப்போகிறார். ஏனெனில் நான் அவருடைய பிள்ளை, இராஜாதி இராஜாவின் பிள்ளை. நான் இப்படி சைக்களில் போகிறது அவருக்கு பிரியமான விஷயம் அல்ல, என்று சொல்லி, புல்லட் பைக் வாங்குவதற்கான Quotation-ஐ வாங்கி, இப்போது தந்துவிட்டார், தந்துவிட்டார் என்று ஏமாற்றமடைந்து, அவர் நடத்தின வாலிபர் கூட்டத்தில் அநேகர் அவரை கேலி செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள். என்ன அண்ணே! பைக்கை காணவில்லை, புல்லட் பைக் இன்னும் வரவில்லை என்று அடிக்கடி அநேகர் கேலி செய்கிறதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அவர் விசுவாசத்தில் பின்வாங்கிப் போய், பிறகு இப்போது மீண்டும் எப்படியோ எழும்பி ஊழியம் செய்கிறார் என்று நம்புகிறேன்.

பிரியமானவர்களே, திட்டமிட வேண்டும், நடைமுறையாகவும் கொஞ்சம் சிந்தியுங்கள். கர்த்தர் உறுதிபட சொல்வாரானால், நீங்கள் தைரியமாக அவரை நம்பி இறங்கலாம், அவர் கட்டாயம் செய்வார். ஆனாலும் செல்லும் செலவை கணக்குப் பாருங்கள் என்று அவரே அதை சொல்லும்போது, நாம் கணக்கு பார்க்க வேண்டியது, திட்டமிட வேண்டியது

அவசியம். திட்டமிடாதவர்கள் தோற்றுப்போக திட்டமிடுகிறார்கள் என்று சொல்லி ஒரு பழமொழி இருக்கிறது. நீங்கள், கர்த்தர் எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொள்வார், நாம் எதையும் திட்டமிட வேண்டியதில்லை என்று நீங்கள் திட்டமிடாமலிருந்தால், நீங்கள் தோற்றுப்போக வேண்டுமென்றே திட்டமிடுகிறீர்கள் என்று பழிமொழி சொல்லுகிறது. ஆகவே ஒரு நிர்வாகம் சிறப்பாக இருக்கவேண்டுமென்றால், ஒழுங்கான திட்டமிடுதலும், அந்த அதிகாரப் பகிர்வும் மிகவும் அவசியமான விஷயம். ஒரு காரியத்தை செய்ய வேண்டுமென்று திட்டமிட்ட பிறகு, நானே எல்லாம் செய்வேன் என்று சொல்லி, ஒரு தலைவன், ஒரு போதகன் இருக்க கூடாது. அதை மற்றவர்களோடு அந்த பணிகளை பகிர்ந்துகொடுக்க வேண்டியது அவசியம். அதை எப்படிச் செய்யப்போகிறோம் என்று திட்டமிட வேண்டியதும் அவசியம். அதற்கு என்னென்ன? வசதிகள் நம்மிடத்தில் இருக்கிறது? ஆள் பலம் எப்படியிருக்கிறது? என்றெல்லாம் சிந்திக்கிறது ஒன்றும் தவறில்லை.

குறிப்பாக, ஒரு மேய்ப்பன் தன்னுடைய திட்டங்களை சரியாக திட்டமிட வேண்டும். மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும் என்பதின் அடிப்படையாக இருந்தால், அவன் செயல்மிக்க தலைவனாக இருக்கிறான். அவனுடைய செயல்பாடுகள் மிக சிறந்ததாக இருக்கும். அப்படிச் செய்வது மிக அவசியமானதாகவும் இருக்கிறது. நீங்கள் நெகேமியாவின் தலைமைத்துவ பண்புகளைப் பற்றி வேதத்தில் படித்துப் பார்ப்பீர்களானால், மிகவும் உதவியாக இருக்கும். 52 நாட்களில் மிகப்பெரிய வேலைத்திட்டம் ஒன்றை அவர் செய்து முடிக்க காரணமாய் இருந்தார். அதற்கு ஒரே காரணம் ஒழுங்கான திட்டமிடுதல், பொறுப்புகள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட விஷயம். சரியான நபரைப் பார்த்து, பொறுப்புகளைப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும். எந்தெந்த நபர், எந்தெந்த அழைப்பை பெற்றிருக்கிறார்? மட்டுமல்ல எதிலே திறமைபெற்றவராய் இருக்கிறார்? என்று நீங்கள் அனுபவத்தில் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அந்த நபருக்கு சரியான பொறுப்பை நீங்கள் பகிர்ந்து கொடுத்தீர்களானால், அவர் நேர்த்தியாக அந்த பணியைச் செய்வார். மட்டுமல்ல நான் ஏற்கனவே கூறியதுபோல, தனியொரு நபராக செயல்படுவதை நீங்கள் தவிர்க்க வேண்டும். அந்தந்த வேலைகளை செய்யக்கூடிய நபர்களின் கையில் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும். ஏனெனில், இது பொதுவான காரியம். மட்டுமல்ல சபை என்பது எல்லோருடைய ஈடுபாட்டையும் உள்ளடக்கியது. நீங்கள் அவர்களை ஈடுபடுத்தாமல், அலைந்து, திரிந்து நீங்களே செய்யலாம். ஆனால் அவ்வாறு செய்தீர்களானால், நாளைக்கே உங்களுக்கு ஒருவேளை தேவையென்றால், அந்த மக்கள் வரமாட்டார்கள். ஏனெனில், முக்கியமான பணிகளை செய்யும்போது, யாரையுமே ஈடுபடுத்தாமல் எல்லாக் காரியத்தையும் தன் தலைமேல் வைத்துக்கொண்டு, ஒரு போதகர் செய்வாரானால், பிறகு ஒரு பெரிய நிகழ்ச்சியை நடத்துகிறீர்கள் என்றால், அவர்களை ஈடுபடுத்த முடியாது. நீங்கள் சொன்னால், அவர்கள்: அவர் பெருமைக்கு செய்வார் என்று சொல்வார்கள். இப்போது தேவையென்று வருகிறதினால், நம்மைப் பார்த்து வருகிறார் என்பார்கள். ஆனால்

அவர்களை முக்கியமான பணிகளில் ஏற்படுத்தி, அவர்களை நீங்கள் பயன்படுத்தி வருவீர்களானால், இப்போது ஒரு பணியிருக்கிறது என்று சொன்னவுடனே அவர்கள் வருவார்கள்.

காரணம், நீங்கள் அவர்களை முக்கியமான தருணங்களிலும், அவர்களுக்கு கனம் வருகிற தருணங்களிலும் பயன்படுத்தினீர்கள். மற்ற நேரங்களிலும் சொன்னவுடன் அவர்களுக்கு கனமே வராவிட்டாலும்கூட, வெளியில் நின்று மிகக் கடுமையான வேலையை உங்களது சபைக்காக, உங்களுக்காக செய்வார்கள். எப்போதுமே இப்படிப் பழகவேண்டும். அநேகரை அழைத்து, சிறிய வேலையாக இருந்தாலும், சகோதரரே நீங்கள் அதைப் பொறுப்பெடுத்து செய்யுங்கள் என்று சொல்லி, அவர்களுக்கு ஆலோசனை கொடுத்து, நன்றாகப் பழகவேண்டும், இனிவருகிற காலங்களில் நன்றாக செய்யவேண்டும் என்று அவர்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டியது அவசியம். அப்.6:1-7 வரையுள்ள வசனங்களை வாசித்துப் பாருங்கள். அதிலும் அதிகாரம் எவ்விதமாய் பகிர்ந்து கொடுக்கப்படுகிறது? மற்றவர்கள் எவ்விதமாய் தலைமைத்துவத்திற்கு கொண்டுவரப்படுகிறார்கள்? என்பதையெல்லாம் அறிந்துகொள்ளுங்கள் பிரியமானவர்களே. அதிகாரப் பகிர்வு, திட்டமிடுதல், இருக்கிற எல்லா வளங்களையும் ஒன்றுபடுத்தி, பிரித்துக்கொடுத்து பயன்படுத்துகிற பண்பு, பரந்த மனது, நல்ல குணம், அரவணைத்து பேசுகிற, அரவணைத்துப் போகிற ஒரு தாழ்ந்த சிந்தையோடு பேசுகிற ஒரு பண்பு ஒரு போதகனுக்கு இருந்தால், அவர் சாதிப்பார். இதையெல்லாம் நீங்கள் உருவாக்கிக் கொள்ளுங்கள். எல்லாம் தானாக வந்துவிடாது. நீங்கள் அதை உருவாக்கிக்கொள்ள கர்த்தர் எதிர்பார்க்கிறார்.

<u>மேய்ப்பருடைய தனிப்பட்ட ஜீவியம்:</u>-

இதைத்தொடர்ந்து நாம், மேய்ப்பருடைய தனிப்பட்ட ஜீவியத்தை பார்ப்போம், அதாவது ஒரு போதகருடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கை எப்படியிருக்க வேண்டும்? என்று வேதம் என்ன சொல்லுகிறது? நடைமுறையில நாம் அதை எவ்வாறு கைக்கொள்ள முடியும்? என்றெல்லாம் நாம் இப்போது சிந்திக்க இருக்கிறோம். ஒரு மேய்ப்பு பணி ஊழியத்திற்கு வந்திருக்கிற அந்த ஊழியர் தனிப்பட்ட ஜீவியத்தைக் குறித்து அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியம். ஏனெனில் நீங்கள்தான் மந்தைக்கு மாதிரி, மாடல் நீங்கள்தான். நீங்கள் எப்படி பேசுகிறீர்கள்? செயல்படுகிறீர்கள்? நடந்து கொள்கிறீர்கள்? உங்களுடைய நடை, உடை, பாவனை எப்படியிருக்கிறது? உங்களுடைய உடை உடுத்துகிற விதம்கூட மக்களைப் பாதிக்கும். அந்த சபையாரைப் பாதிக்கும். எங்கள் போதகர் இப்படியெல்லாம் போடுவாரே. நீங்கள் என்ன இப்படி அணியாதீர்கள் என்று சொல்லுகிறீர்கள்? என்று சொல்லி உங்களைத்தான் மாதிரியாக வைப்பார்கள். ஆகவே, உங்களுடைய நடை, உடை, பாவனை எப்படியிருக்கிறது? பேச்சு, செயல்பாடு, எவ்விதமாய் ஒரு காரியத்தை

அணுகுகிறீர்கள்? நீங்கள் எவ்விதம் பணிவோடு செயல்படுகிறீர்கள்? அல்லது பெருமையோடு செயல்படுகிறீர்கள்? என்பது போன்ற எல்லாவற்றையும் உங்கள் சபையில், உங்கள் ஆடுகள் கவனிக்கிறது. 1 தீமோ.4:16-ம் வசனத்தில் பவுல், தீமோத்தேயுவுக்கு ஆலோசனை கூறி வலியுறுத்துகிறதை வாசிக்க முடியும், 'உன்னைக் குறித்தும், உபதேசத்தைக் குறித்தும் எச்சரிக்கையாயிரு. இவைகளில் நிலைகொண்டிரு, இப்படிச் செய்வாயானால், உன்னையும், உன் உபதேசத்தை கேட்பவர்களையும் இரட்சித்துக் கொள்ளுவாய்' என்று பவுல் அழகாக எழுதுகிறார் பாருங்கள். உபதேசத்தைக் குறித்து எச்சரிக்கையாக இரு என்று மட்டும் சொல்லவில்லை. உன் பிரசங்கத்தைக் குறித்தும் எச்சரிக்கையாக இரு என்றும் சொல்லவில்லை. உன்னைக் குறித்தும், உபதேசத்தைக் குறித்தும் என்று இரண்டையும் சேர்த்து சொல்லுகிறதை பாருங்கள், பிரியமானவர்களே.

அதாவது, வார்த்தை பேசுவதைவிட, வாழ்க்கை பேசவேண்டும் என்று ஊழியர்கள் சொல்வார்கள். நம்முடைய வாழ்க்கைதான் பேச வேண்டும், வார்த்தை குறைவாக பேசவேண்டும், வாழ்க்கை அதிகமாய்ப் பேச வேண்டும். உங்கள் செயல்பாடுகள், நீங்கள் நடந்துகொள்ளுகிற விதங்களெல்லாம், அதிகமாய்ப் பேசவேண்டும், பிரசங்கத்தை சபையில் 1 மணிநேரம் பேசுவீர்கள், இல்லையா? ஆனால் வாழ்க்கையை எப்போதும், அதாவது 24 மணிநேரமும், அல்லது 12 மணிநேரம் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். உங்களுடைய நடவடிக்கைகளைப் பார்க்கிறார்கள். அதிகம் பேசுகிறது எது? வாழ்க்கை தான், வார்த்தைகள் அல்ல. அதனால் உன்னைக் குறித்தும், உபதேசத்தைக் குறித்தும் ஜாக்கிரதையாக இருக்கும்படி, பவுல் ஆலோசனை சொல்லுகிறார். எச்சரிக்கையாக இருந்து, அதில் நிலைகொண்டிருக்க வேண்டும். கர்த்தருடைய வார்த்தையில், நல்ல ஒழுக்கத்தில், நாம் நிலைகொண்டு இருந்தால்தான், உறுதியாக இருந்தால்தான், அப்படியே போய்க்கொண்டு இருந்தால்தான் நம்மையும், நம்முடைய உபதேசத்தைக் கேட்பவர்களையும் இரட்சித்துக்கொள்ள முடியும். அல்லது நம்முடைய இரட்சிப்பும் போய்விடும், உங்களுடைய உபதேசத்தை கேட்டவர்களின் இரட்சிப்பும், வாழ்வும் போய்விடும். பின்வாங்கிப்போய் விடுவார்கள். ஆம் பிரியமானவர்களே, உங்கள் வாழ்வு மற்றவர்களின் வாழ்வோடு சம்பந்தப்பட்ட வாழ்வு. உங்களுடைய வாழ்வு, கிறிஸ்துவை பிரதிபலிக்கிற வாழ்வு. அப்படிப்பட்ட அந்த சாட்சியான வாழ்க்கை உங்களுக்கு மிகவும் அவசியமானது. உங்களுடைய குடும்ப வாழ்க்கை, தனிப்பட்ட, ஆவிக்குரிய வாழ்க்கை எல்லாவற்றையுமே வேதம் முக்கியப்படுத்துகிறது. ஊழியத்தில் அது மிக மிக அவசியமானது என்பதைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம்.

முதலாவது ஜெப வாழ்க்கையைக் குறித்து நாம் சற்று சிந்திப்போம். ஒரு மேய்ப்பனுடைய, போதகனுடைய ஜெப வாழ்வு எப்படியிருக்க வேண்டும்? ஜெபம் என்று சொல்ல ஆரம்பித்தால், நாம் ஒரு பெரிய புத்தகமே எழுதிவிடலாம். அவ்வளவு

காரியங்கள், வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வேதம் அவ்வளவு தூரம் ஜெபத்தை முக்கியப்படுத்துகிறது. ஆனால் ஒன்றை இந்த இடத்தில் நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஜெபமே, ஜெயம் என்று சொல்லி, ஜெபத்தை முக்கியப்படுத்தி விட்டு, இயேசுவை விட்டுவிடக் கூடாது. இன்றைக்கு நிறையபேர் ஜெபிக்கிறார்கள். ஆனால் ஜெபத்தின் நாயகர், அல்லது ஜெபத்தைக் கேட்கிறவராகிய கர்த்தரை விட்டுவிட்டு, தங்கள் ஜெபத்தை முக்கியப்படுத்துகிற இடத்திலிருக்கிறார்கள். நான் ஜெபம் செய்து விட்டேன், கர்த்தர் பதிலைக் கொடுத்து விடுவார் என்பதை, கர்த்தர் கிருபையாய் பதில் தரவேண்டுமென்று எதிர்பாராமல், நான் உபவாசித்தேன், ஜெபம் செய்துவிட்டேன், நான் செயல்பட்டுவிட்டேன், என்னுடைய செயல்பாட்டுக்கு அவர் உறுதியாக பதில் தந்துவிட வேண்டும் என்று சொல்லி, சிலர் தவறாக நினைக்கிறார்கள் என்று கூறவிரும்புகிறேன். நீங்கள் உங்களுடைய விசுவாசத்தில் அதிகமாக ஜெபம் செய்யவேண்டும். உண்மைதான், ஆனால் உங்களுடைய ஜெபத்தை கட்டாயமாய் கேட்கவேண்டும் என்றெல்லாம் கர்த்தருக்கு கட்டாயமில்லை. அப்படியென்றால், என்ன அர்த்தம்? கிருபையாய் கேட்கிறார் என்று எப்பொழுதும் நினையுங்கள். என்னுடைய ஜெபத்தால் எல்லாவற்றையும் செய்துவிடலாம் என்று எண்ணாதிருங்கள். அப்படியென்றால், கர்த்தரே தேவையில்லையே, கர்த்தருடைய சித்தம் என்று ஒன்றும் இல்லையே. நீங்களே நினைத்து, முடிவுபண்ணி, உபவாசம் செய்து, ஜெபத்தை நடத்தி விடுவீர்களானால், தேவ சித்தம் என்று ஒன்று இருக்க முடியாதே. சற்று யோசித்துப் பாருங்கள். நான் சொல்லுகிறதை மனம் திறந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்றால், அது புரியாது. தவறான உபதேசத்தை சொல்வதுபோல் உங்களுக்கு தோன்றும்.

உதாரணமாக, உங்களை கர்த்தர் ஆப்பிரிக்க தேசத்திற்கு மிஷனெரியாக அனுப்புவதற்கு விரும்புகிறார் என்று? வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆனால் நீங்கள் 40 நாட்கள் உபவாசமிருந்து விடாப்பிடியாய் ஜெபம் செய்கிறீர்கள், கர்த்தாவே இந்த ஊரிலேயே என்னை வையும். நான் இங்கிருந்தே சிறப்பான ஊழியத்தை, நீர் விரும்புகிறதைச் செய்வேன், செய்யப்போகிறேன், நீர் அதைக் கட்டாயமாகத் தர வேண்டும். யாக்கோபைப்போல போராடி ஜெபிக்கிறேன், நீர் என்னை ஆசீர்வதித்தாலொழிய விடவே மாட்டேன் என்று ஜெபம் செய்கிறீர்கள் என்று வையுங்கள். கர்த்தரும் அதைக்கேட்டு மயங்கி, என் பிள்ளை போராடி ஜெபம் செய்கிறான் என்று ஆப்பிரிக்க தேசத்திற்கு போகிறதை நிறுத்திவைத்து விட்டு, உங்களை இந்த ஊரிலேயே வைத்து விடுவாரா? அப்படி வைப்பார் என்றால், இயேசு பெரியவரா? அல்லது உங்களது ஜெபம் பெரியதா? தேவ சித்தம் முக்கியமா? அல்லது உங்களுடைய சித்தம் முக்கியமா? கொஞ்சம் யோசித்துப் பாருங்கள், தேவன் ஒரு திட்டத்தை உங்களுக்காக வைத்திருக்கிறார். அதனால்தான் சீஷர்கள் ஜெபம் செய்வார்கள், கர்த்தாவே எங்கே நீர் போகச் சொன்னாலும், போவேன், என்ன செய்யச் சொன்னாலும், செய்வேன் என்று சீஷன் ஜெபம் செய்வான். விசுவாசி

எப்படி ஜெபம் செய்வானென்றால், ஆண்டவரே அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது, நான் நினைக்கிறதை நடப்பித்து தாரும் ஆண்டவரே. என் பிள்ளை வெளிநாட்டுக்கு போகவேண்டும், அவனை அனுப்பித் தீரும் ஆண்டவரே, என்ன செய்வீரோ, எனக்குத் தெரியாது என்று ஜெபிக்கிறவனின் பெயர் விசுவாசி என்பதாகும்.

அவ்வாறு நாம் நம் இஷ்டப்படி ஜெபம் செய்து, நமது விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவோமானால், நாம் தேவ திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியாது. நம்முடைய அறிவு குறைவுள்ளது. நம்முடைய ஞானம் குறைவுள்ளது. நாமாய் தெரிந்தெடுத்து, தெரிந்தெடுத்து இதுதான் சரியென்று சொல்லி, முடிவு செய்து வாழ முடியாது. அப்படி வாழ்ந்த மக்கள் சிலர் தவறு செய்து வீழ்ந்துபோனதை, நாம் வேதத்திலேயும் வாசித்துப் பார்க்கிறோம். அநேகருடைய வாழ்விலும் பார்க்கிறோம். யோனாவின் முடிவைப் பாருங்கள், அவராய் முடிவு செய்து, அவராய் செயல்படும்போது, தேவன் அதை அனுமதித்தாரா? பிரியமானவர்களே, நமக்கு 1000 விருப்பங்கள் இருக்கும். ஆனால், கர்த்தாவே நீங்கள் என்ன விரும்புகிறீரோ, உம்முடைய சித்தம், என்னவோ அதைச் செய்வது எனது பாக்கியம். வேதாகமக் கல்லூரியில் பயிலுகின்ற நீங்கள் இப்படிப்பட்ட நல்ல அருமையான ஜெப வாழ்வை உடையவர்களாக இருங்கள், ஜெபம் முக்கியம். அப்போஸ்தலர்களும் ஜெபத்தை தங்களுடைய வாழ்வில், ஊழியத்தில் முக்கியமான இடத்தில் வைத்திருந்தார்கள். உதாரணமாக, அப்.6:4-ம் வசனம், ‘நாங்களோ ஜெபம்பண்ணுவதிலும், தேவ வசனத்தை போதிக்கிற ஊழியத்திலும் இடைவிடாமல் தரித்திருப்போம்’ என்று அப்போஸ்தலர்கள் சொல்லுகிறதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆக, எங்களுக்கு மற்ற பணிகளைவிட, ஜெபம் செய்கிறது, வேத வசனத்தைப் போதிக்கிறது, தியானம் செய்கிறது, இதுதான் எங்களுக்கு முக்கியமான காரியம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஜெபம் செய்வதை முதலிடத்தில் வைத்தார்கள். வேத வசனத்தின் அடிப்படையில் ஜெபம் முக்கியம், அந்த ஜெபத்தை முக்கியப்படுத்தி செய்கிற நல்ல ஊழியக்காரனாய், போதகனாய், அப்போஸ்தலனாய் நீங்கள் இருக்கவேண்டும். ஏனெனில் அப்போஸ்தலர்கள் அப்படித்தான் செய்தார்கள். நம்முடைய குருவாகிய இயேசுகிறிஸ்துவும் அதைத்தான் செய்து காண்பித்தார், இரவு பகலாக அவர் ஜெபித்ததை நாம் அறிவோம்.

அநேக ஊழியர்கள் இதை மறந்துபோனார்கள் என்றுதான் வருத்தமாக சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஊழியத்தைப் பெருக்கிவிட்டு, ஜெபத்தை குறுக்கிவிட்டார்கள். அலட்சியப்படுத்துகிறார்கள். அதெல்லாம்தான் கர்த்தருக்கு தெரியுமே. நீங்கள் சில முழுநேர ஊழியர்களைக் கேட்டீர்களானால், ஐயா, நீங்கள் இன்றைக்கு 1 மணிநேரமாவது ஜெபித்தீர்களா? என்றால் அதுகூட இல்லாதபடியான ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். அது தவறு பிரியமானவர்களே, ஜெபம்பண்ண வேண்டும், நினைக்கும்போதெல்லாம் ஜெபம் செய்ய வேண்டும். 1 மணிநேரமாவது தனியாய், முழங்கால்படியிட்டு, வேதம் வாசித்து,

ஜெப நேரம் என்று ஒன்றை வைத்திருக்க வேண்டியது அவசியம். எப்போதும் ஜெபம் செய்கிறோம் என்பதற்காக 1 மணிநேர, ஜெபநேரத்தை, தியான வேளையை விட்டுவிடக்கூடாது. பிரியமானவர்களே, அவ்விதமாக ஒரு பக்தன் கூறுகிறதைப் பாருங்கள். தேவனுடைய வார்த்தையைப் பிரசங்கிப்பது. இலகுவான பணி, ஆனால், ½ மணி நேரமாவது ஜனங்களுக்காக, மற்றவர்களுக்காக, ஊழியத்திற்காக, ஜெபிப்பது கடினமாக இருக்கிறது என்று அவர் கூறுகின்றார். நம்முடைய ஊழியங்களைப் பொறுத்தவரை, நம்மைப் பொறுத்தவரை, இதை மறுக்கவே முடியாது என்பதை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்வீர்கள். ஆம், இன்றைக்கு அநேகர் ஜெபம் செய்கிறதை அவ்வளவாக முக்கியமான இடத்தில் வைக்கிறதில்லை. மற்றவர்களைச் ஜெபம் செய்யச் சொல்வார்கள், ஆனால் அவர்கள் ஜெபம் செய்ய மாட்டார்கள். ஒரு ஆராதனை நடத்தும்போது, அதிக நேரம் ஜெபம் செய்வார், தனியாக ஜெபம் செய்ய சில ஊழியர்கள் நேரம் கொடுப்பதில்லை என்ற கருத்தையும், இந்த இடத்தில் நான் பதிவிடுகிறேன்.

இயேசுகிறிஸ்துவின் ஊழியத்தில் ஜெபிப்பதின் அவசியத்தை அவர் அதிகமாய் வலியுறுத்தி காண்பிக்கிறதை நாம் வேதத்தில் பார்க்க முடியும். அவர் எடுத்துக்காட்டாய் செய்து காண்பித்திருக்கிறார். தேவகுமாரனாகிய அவர் ஜெபம் செய்ய வேண்டும் என்றதொரு அவசியமில்லை. அவர் தேவனுடைய அவதாரமாக, தேவனாகயிருந்த அவர், பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவியின் 2-ம் நபராகிய இயேசுகிறிஸ்து, அவர் கட்டாயம் ஜெபம் செய்துதான் காரியங்களை செய்ய வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. ஆனால் உங்களுக்காக, எனக்காக, அதைச் செய்து காண்பித்தார். அப்போஸ்தலர்களைத் தெரிவு செய்யும்போதும் ஜெபித்தார். லூக்கா 6:12-16 வரையான வசனங்களை வாசித்துப் பாருங்கள். சுருக்கமாக சொல்லவேண்டுமானால், அவருடைய அந்த ஆரம்ப காலத்திலிருந்து, சிலுவை அதாவது, மரணபரியந்தம் அவர் ஜெபத்தில் நிலைத்திருந்து நமக்கு முன்மாதிரியைக் காண்பித்திருக்கிறார். ***ஸ்மித் விக்கிள்ஸ் வொர்த்*** என்ற பக்தன் சொல்லும்போது, 'நான் என்னை ஜெபத்தில் குளிப்பாட்டுகிறேன்' என்று சொல்லுகிறார். அதாவது, ஜெபத்தில் நான் மூழ்கிப்போயிருக்கிறேன் என்பதுதான் அதற்கு அர்த்தம். அதிலே குளித்துக்கொண்டிருக்கிறார், என்ன சந்தோஷம் பாருங்கள். ஆக, இது உங்களுடைய சந்தோஷமாக, வாழ்க்கையாக மாறவேண்டும். ஜெபம்தான், எப்போது பார்த்தாலும் ஜெபம்தான். நின்றுகொண்டிருக்கும்போது, நடக்கும்போது, பயணம் செய்யும்போது, உங்களுடைய வாய் ஜெபம் செய்துகொண்டே இருக்கவேண்டும். எதெல்லாம் நினைவுக்கு வருகிறதோ, அவற்றுக்கெல்லாம் துதிக்கும்போது, மிகுந்த சந்தோஷம் உண்டாகும். கர்த்தாவே நீர் செய்கிற நன்மைகளுக்காய் நன்றியென்று சொல்லி தேவனைத் துதிக்கிற அனுபவம் ஒரு நல்ல மேய்ப்பனுக்கு அவசியம். அந்த அனுபவம் அநேக ஆத்துமாக்களை அவருடைய சபைக்கு கொண்டு வரும். உங்களுடைய சிந்தனைகளுக்காக சில கேள்விகளை இங்கு வைக்கிறேன். உங்களை நீங்களே கேட்டு

ஆராய்ந்து வளருங்கள். நான் ஜெபிப்பதற்கு எவ்வளவுநேரம் ஒதுக்குகிறேன்? ஏனையோருக்காக, குறிப்பாக எனக்கு பொறுப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ள ஜனங்களுக்காக, சபையாருக்காக பரிந்து மன்றாடுகிறேனா? அதைப்போல பிரசங்கத்தை ஆயத்தப்படுத்தும்போதும், பிரசங்கிக்கும் முன்னரும், பிரசங்கித்த பின்னரும், நான் எவ்வளவுநேரம் ஜெபிக்கிறேன்? இவற்றையெல்லாம் உங்கள் மனதில் அடிக்கடியாய் கேட்டுப் பாருங்கள் பிரியமானவர்களே. உங்களுடைய வாழ்வில் ஜெபம், ஜெபம், ஜெபம் என்பது மிகவும் முக்கியம். அதற்காக உங்கள் ஜெபத்தை மட்டும் நம்பாதீர்கள். ஜெபத்தைக் கேட்கிறவரை முற்றிலும் நம்புங்கள். ஆண்டவரே நான் எத்தனைதான் ஜெபம் செய்தாலும், எவ்வளவுநேரம் ஜெபம் செய்தாலும், எனக்கு நீர்தான் முக்கியம். நீர்தான் பதில் தரப்போகிறீர், உமது கிருபையை நம்பி ஜெபிக்கிறேன், நான் விரும்புகிறேன் என்று எதையும் தந்துவிடாதிரும். நீங்கள் விரும்புகிறதை செய்வதற்கு எனக்கு கிருபை தாரும் என்று ஜெபித்துக் கொள்ளுங்கள்.

அடுத்து, **தியான வாழ்வைக் குறித்து ஒருசில காரியங்களை கற்றுக்கொள்வோம்.** இது உங்களுக்கு அதிகமாக தெரிந்த விஷயம்தான். ஆனாலும், ஒரு மேய்ப்பன், போதகன், ஊழியன் என்ற விதத்தில், வேதத்தைக் குறித்து அல்லது தியான வேளையைக் குறித்து அறிந்துகொள்வது அவசியம். தேவனோடு நமது தனிப்பட்ட வாழ்வு நெருங்கியதாக இருக்கவேண்டும், அதைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டும். தேவனோடு தனிப்பட்ட விதத்தில் ஐக்கியம் கொள்வது எப்படி? வேதம் வாசிப்பது, தனியாக உட்கார்ந்து கதவைப் பூட்டிக்கொண்டு, நீங்களும், இயேசுவும், பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவியான தேவனாகிய, திரியேக தேவன் இருக்கிறார் என்ற எண்ணத்தோடு, நீங்கள் தனிப்பட்ட வேளையில், தனிப்பட்ட முறையில், தேவனோடு பேசுதல் அல்லது இணைதல்தான் தனிப்பட்ட உறவு என்பதாகும். தேவனோடான தனிப்பட்ட உறவு, வேதம் வாசிப்பதில் இருக்கிறது, துதியில் இருக்கிறது, ஜெபத்தில் இருக்கிறது. நான்குபேர் மத்தியில் இருக்கும்போது, ஜெபத்தை நன்றாக செய்வீர்கள், அதுவும் போதகர்களுக்கு சொல்லவே வேண்டாம். அநேகர் வந்தால், அதிலேயொரு சந்தோஷம். அதுவொரு தவறான விஷயம் அல்ல. ஆனால், இந்த தியான வாழ்வும், தனி ஜெபமும், தனிப்பட்ட முறையில் தேவனோடிருக்கிற உறவும்தான், உங்களை அதிகமாக பெலப்படுத்தி, ஆத்துமாக்களை வளரச்செய்யும், பெருகச் செய்யும், எல்லாமே நடக்கும்.

இதை நீங்கள், நாளுக்குநாள் பெருக்கிக்கொண்டே போகவேண்டும். குறுகிக்கொண்டே போகக்கூடாது. ஜெப நேரம் பெருகவேண்டும். வேதத்தை வாசிக்கிற நேரம் பெருக வேண்டும். இது வாழ்க்கையில் முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டிய ஒன்று, குறிப்பாக மேய்ப்பன், போதகன், ஊழியனாயிருக்கிற ஒருவர் கொடுக்க வேண்டிய முக்கியமான விஷயத்தில் இதுவும் ஒன்று. தேவனோடு நமக்கிருக்கிற உறவுதான், நம்மை

விசுவாசத்தில் திடமாய் வைக்கும், பெலனாய் வைக்கும், அந்த விசுவாசமே உலகத்தை ஜெயிக்கும், உங்கள் ஆத்துமாக்களைக் காக்கும், சபைக்கு வருகிற ஆத்துமாக்களையும் பெலப்படுத்திக்கொண்டு வரும் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். தேவனோடிருக்கிற உறவை நாம் எவ்விதம் அளக்கலாம் என்றால், தேவன் நம்முடைய ஊழியங்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்க்கிறதில்லை. நம்முடைய தனிப்பட்ட வாழ்வின் தரத்தையே எதிர்பார்க்கிறார் என்பதை நீங்கள் உணரவேண்டும். நிறையபேர் பொதுவாக நினைக்கிற விஷயம் என்னவென்றால், எண்ணிக்கையைப் பெருக்கவேண்டும், அநேகர் பலனடையவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அது சபையாக இருந்தாலும், ஒரு கூடுகையாக இருந்தாலும் நிறையபேர் வரவேண்டும் என்பதை மட்டுமே நாம் அனைவரும் முக்கியப்படுத்துகிறோமேயொழிய, நம்முடைய தனிப்பட்ட வாழ்வில் தரம் இருக்க வேண்டும் என்று கருதுவதில்லை. Quality of our life என்பது இருக்கவேண்டுமென்று ஆர்வம் காட்டவேண்டும். நாம் என்ன நினைக்கிறோம் என்றால், நாம் நம்முடைய பணியின் பெருக்கத்தை அல்லது சேவையில் அதிகமான மதிப்பை எதிர்பார்க்கிறோம். எவ்வளவு ஊழியம் செய்கிறேன்? எவ்வளவு ஆத்துமாக்களைக் கொண்டுவருகிறேன்? என்பதுதான் அநேகருடைய முக்கியமான காரியமாக இருக்கிறது. ஆனால் தரம் மிகவும் முக்கியம். தனிப்பட்ட விதத்தில் தேவனோடிருக்கிற உறவு நன்றாக இருந்தால்தான், தரம் நன்றாக இருக்கும் பிரியமானவர்களே.

ஆவிக்குரிய வாழ்வை நாம் காத்து நடப்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய கிறிஸ்தவ குணாதிசயங்கள், ஆவிக்குரிய ரீதியில், வேதத்தின் அடிப்படையில், ஆவிக்குரிய கனிகளெல்லாம் நாளுக்குநாள் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும் என்றால், தியான வாழ்வு அதிகமாய் இருக்கவேண்டியது அவசியம். வேதத்தை வாசித்து, தியானித்து, அதற்கு அர்ப்பணித்து ஜெபிக்கிற ஜெபத்தில்தான் உங்களுடைய வாழ்வின் தரம் இருக்கும். *யோவான் 15-ம் அதிகாரம், 2 பேதுரு 1-ம் அதிகாரம்* போன்ற அதிகாரங்களை வாசித்து, தியானிப்பீர்களானால், மிகவும் உதவியாக இருக்கும் பிரியமானவர்களே.

அடுத்து, மேய்ப்பன் தன்னை எவ்விதமாக அபிவிருத்தி செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி பார்க்கப் போகிறோம். அதாவது, மேய்ப்பன் சபையை மேய்க்கிற பொறுப்பிலிருக்கிறார். சகல சத்தியங்களை கற்றுக்கொடுக்கிற, பிரசங்கிக்கிற, மேய்க்கிற இடத்தில் இருக்கிறார். உண்மைதான், ஆனாலும் அதேவேளையில் அவர் அந்த ஆவிக்குரிய ஆகாரத்தைக் கொடுப்பதற்கு, போதகர் அதிகமான அளவில் வேதத்தைக் கற்பதோடு, பல விதங்களில் அபிவிருத்தி செய்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதற்கு தேவையான அறிவையும், ஞானத்தையும் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஏனெனில் ஜனங்களின் தேவைகள் நாளுக்குநாள் பெருகிக்கொண்டு போகிறது. சவால்கள் காலகட்டத்திற்கு ஏற்ப, அநேக விதங்களில்

மாறிக்கொண்டு வருகிறது. அந்த பழைய காலகட்டத்திலேயே ஒரு போதகர் இருந்துகொண்டிருக்ககூடாது. நான் அன்று இரட்சிக்கப்பட்டேன், நான் அன்றைக்கு வேதத்தைக் கற்றேன், இன்று எனக்கு நேரமேயில்லை என்று சொல்லுகிற ஒரு இடத்தில், ஒரு மேய்ப்பனோ, போதகனோ இருக்க கூடாது. பிரியமானவர்களே, அவர் தன்னை அபிவிருத்தி செய்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம். உலகப்பிரகாரமான ஆசிரியப் பணியைக்கூட எடுத்துக்கொள்ளுங்களேன். ஆசிரியர்களாய்ப் பணிபுரிகிறவர்கள், அவர்கள் இன்றுவரையுள்ள ஞானத்தில், தகவல்களில் வளர்ந்தால்தான், இன்றைய மாணவ, மாணவியருக்கு சொல்லிக்கொடுக்க முடியும் என்பதை அரசு அறிந்து, அவர்களுக்கு அடிக்கடியாக, அபிவிருத்தி திட்டத்தை அல்லது வகுப்புகளை நடத்தி, அவர்களை இன்றைய காலகட்டத்திற்கேற்ப உருவாக்குகிறார்கள். ஆனால் நமக்கு அவ்வாறு எல்லாம் இல்லை. ஒரு ஒழுங்கான, முறைப்படியான, இந்தவிதமான அமைப்புகள் எல்லாம் இல்லாததினால், சுயாதீன ஊழியர்கள் மற்றும் சுயாதீன சுவிசேஷகர்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல அல்லது தங்களுக்கு தெரிந்த வழக்கத்தின்படியே ஊழியத்தை செய்துகொண்டிருக்கிறார்களேயொழிய, இந்த காலகட்டத்திற்கு ஏற்ப தங்களை அவர்கள் அபிவிருத்தி செய்துகொள்வதில்லை என்பதுதான் ஒரு வருத்தமான விஷயம் பிரியமானவர்களே. ஆகவே, அபிவிருத்தி செய்துகொள்ள அவர் தன்னை அர்ப்பணிக்க வேண்டும். இந்த காலகட்டத்துக்கேற்ப அவர் தன் ஊழியத்தை மாற்றியமைத்துக் கொள்ளவேண்டியது அவசியம். விசில், ஆட்டம், பாட்டம், கொண்டாட்டம் போன்றவைகளைப் பற்றி இங்கு சொல்லவில்லை. இந்த காலகட்டத்திற்கு ஏற்ப, அந்த வாலிப சகோதர, சகோதரிகளுக்கு, அந்த அறிவு வளர்ச்சிக்கேற்ப ஒருவர் போதக ஊழியம் செய்ய வேண்டியது அவசியம்.

உதாரணமாக, சபையில் நிறைய வாலிப தம்பி, தங்கைகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்றைக்கு ஆன்லைன் சம்பந்தமான அறிவு அதிகமாக இருக்கிறது. ஆன்லைன், வாட்ஸ்அப், பேஸ்புக் போன்ற எல்லாம் அவர்களுக்கு தெரியும். ஆகவே நீங்கள் நன்றாக அவர்களுக்கு புரியும்வண்ணமாக, அவர்களைக் கவரும் வண்ணமாய் பிரசங்கிக்கவில்லை என்றால், அவர்கள் பின்னால் உட்கார்ந்துகொண்டு, அவர்களின் இஷ்டம்போல், வாட்ஸ்அப்பில் தகவல்களை போட்டுக்கொண்டே இருப்பார்கள். உங்களின் பிரசங்கத்திற்கோ, உங்களின் ஊழியத்திற்கோ, வேறு யாரும் போட்டியாக இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்காதீர்கள். இப்பொழுதுள்ள தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியே போட்டியாய், பொறாமையாய் வளர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் சரியாக செய்யவில்லை என்றால், அவர்களின் கவனத்தைப் பிடிக்கவில்லையென்றால், வாட்ஸ்அப் அவர்களை பிடித்துக்கொண்டு போய்விடும். அவர்கள் சபையில் இருந்தாலும், பேஸ்புக் மூலமாக அவர், நான் அங்கே வருகிறேன் அல்லது இங்கே வருகிறேன் என்று சார்ட் செய்துகொண்டு, தகவல்களைப் பரிமாறிக்கொண்டிருப்பார்கள்.

ஆகவே, அவர்களுக்கேற்ப நகைச்சுவையாக, உயிரோட்டமாக, நேரடியாய்ப் பேசுகிற ஒரு ஊழியத்தை, அவர்களின் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வைக் கொடுக்கிற அளவுக்கு உங்களுடைய அறிவும், போதனையும், பிரசங்கமும் இருக்கவேண்டியது அவசியம். பிரசங்கம் வேறு, போதனை வேறு, சத்தியங்களை விளங்கப்பண்ணுகிறது போதனைகள்தான். பிரசங்கம் என்பது அதே மாதிரிதான் இருக்கும். ஆனால் பெரும்பாலும் மற்றவர்களைத் தேற்றுகிறதாக, அவர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்தை, ஓரளவு விளக்கப்படுத்துவதுபோல இருந்தாலும், போதனைபோல் இருக்காது. ஆகவே பிரசங்கம், மற்றும் போதனை என்று வித்தியாசப்படுத்தி கற்றுக்கொடுக்கிறோம். போதகருக்கு பிரசங்கிக்கவும் தெரிய வேண்டும், போதிக்கவும் தெரியவேண்டும். போதனை என்று வரும்போது, அதில் உபதேசங்கள் வரும். Doctrines (கோட்பாடுகள்), உதாரணமாக, மறுபடிப்பிறத்தலைக் குறித்து ஒரு உபதேசம் சொல்ல வேண்டியிருக்குமானால், அதை ஆழமாக ஆரம்பத்திலிருந்து போதிக்க வேண்டியது அவசியம். மனிதனைப் பற்றிய உபதேசம், இரட்சிப்பை பற்றிய உபதேசம், பாவத்தைப் பற்றிய உபதேசம் போன்ற பல உபதேசங்களை நாம் வேதாகமக் கல்லூரியில் கற்றுக் கொடுக்கிறோம். அந்த மாதிரியான உபதேசங்களை நாம் எப்படி சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டுமென்பதை ஒரு போதகர் நன்றாக அறிந்திருக்க வேண்டும். அந்த போதனை அதிகமாக இருக்கிற ஒரு சபையில்தான் மக்கள் ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியில் அபரிவிதமாக பெருகுவார்கள். வெறும் பிரசங்கம் மட்டுமிருக்கிற சபையில் மக்கள் விசுவாசத்தில் மட்டும் வளர்வார்கள், ஆறுதலில் வேண்டுமானால், அவர்கள் பெருகக் கூடும்.

ஆனால் போதனையைக் கொடுக்க, கொடுக்கத்தான், அவர்கள் சத்தியத்தில் வளர்வார்கள். உண்மையான விசுவாசத்தில், இயேசு எதிர்பார்க்கிற விசுவாசத்தில் வளருவார்கள், அப்பொழுதுதான் அவர்கள் ஊழியம் செய்கிறவர்களாய் இருப்பார்கள். அவரின் சீஷர்களாயும் மாறுவார்கள், இல்லையென்றால், விசுவாசிகளாய் மட்டும்தான் இருப்பார்கள். பிரசங்கமானது, வெறும் பிரசங்கமாய் மட்டும் இருக்குமானால், அவர்கள் விசுவாசிகளாய் இருப்பார்கள், ஆனால் சீஷர்களாய் மாறமாட்டார்கள். ஆனால், இயேசு சீஷர்களாய் மாற்றுங்கள் என்றுதான் கூறினார். ஆனால் அவ்வாறான ஒரு கூட்டம், விசுவாசிகளாக மட்டும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்பதெல்லாம், ஆண்டவரே, நீர் எங்களுடைய தகப்பன், நான் இயேசுவின் பிள்ளை, சாதாரணமாக, நான் ஒரு ஏழையாய் இருக்க முடியாது. ஒரு சிறிய காரில் எல்லாம் போக முடியாது. நான் இயேசு இராஜாவின் பிள்ளை என்று விசுவாசிக்கத்தான் பழகியிருக்கிறார்களேயொழிய, இயேசுவுக்காய் தியாகமாய் வாழ்கிற சீஷத்துவத்தில் வளரவில்லை. அவ்வாறு வளர்க்கவும், சபைகள் பிரயாசப்படவில்லை. அதைச் சொன்னால் எங்கே கேட்பார்கள் என்கிறார்கள், இல்லை பிரியமானவர்களே, அவர்கள் கேட்கிற விதமாக பிரசங்க கலையை நீங்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மற்ற காரியங்களில் உதவிசெய்து, அன்பை பெற்றுக்கொள்ள

வேண்டும். ஆலோசனை கொடுத்து, அவர்கள்மீது நீங்கள் காண்பிக்கிற அந்த அன்பிற்காகவே, சரி போதகர் ஏதோ சொல்லுகிறார், கேட்போம் என்று கேட்டு, பின்பு ஆண்டவருக்கு அர்ப்பணித்து விட்டார்கள் என்றால், ஆவியானவரின் போதனைகளில் அற்புதமாக வளர்த்துத் தருவார்.

இயேசுகிறிஸ்துவின் போதனைகளைக் கேட்ட ஜனங்கள் எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள் என்று நாம் வேதத்தில் வாசித்துப் பார்க்கிறோம். காரணம், அவரின் போதனைகளிலிருந்த அதிகாரம். மக்கள் அதை, எளிதாக புரிந்துகொண்ட விதம், போன்றவற்றை வைத்து, நாம் சொல்லலாம். அதனால்தான் அவர்கள் அவரின் போதனையைக் கேட்டு ஆச்சரியமடைந்தார்கள். புரிந்தால்தானே ஆச்சயரியமடைவார்கள். இன்றைக்கு சிலர், பிரசங்கிக்கிற காரியங்கள், மக்களுக்கு புரியவே இல்லை, ஏதோ ஆணித்தரமாக சொல்லுகிறார்களேயொழிய, அதிலுள்ள கருத்துக்கள் அவர்களைச் சென்றடையவில்லை. ஆனால் இயேசுகிறிஸ்து எளிமையாக போதித்தார் பாருங்கள். அதே வேளையில் எளிதாகவும் விளக்கம் செய்தார். அவரிடம் கேட்கப்பட்ட பலதரப்பட்ட கேள்விகளுக்கு ஏற்ற பதிலைக் கொடுத்தார் என்பதையும், நீங்கள் கவனியுங்கள். வேத அறிவு இயேசுவுக்கு இருக்கும், தானாகவே இருக்கும். அவ்வாறு இருந்து, அவர் சொன்ன பதில்களையெல்லாம் நாம் படித்துப் பார்க்க முடியும், அல்லவா? எனவே, ஞானம் தேவை. வேதத்தைக்குறித்த முழுமையான ஞானம் தேவை, அதுவும் போதகருக்கு, மேய்ப்பனுக்கு மிக மிக அவசியம்.

ஒரு சபைக்கு நான் சென்றிருந்தேன். அந்த போதகர் வயதான ஒருவராக இருந்தார். அவருக்கு பிரசங்கமே செய்யத் தெரியவில்லை, அவருக்கு படிப்பறிவும் இல்லை. அவர் அடிக்கடி வெளியிலிருந்துதான் போதகர்களை அழைத்து பேச செய்வார். மக்கள் சரியான ஒரு விசுவாசத்தில் வளராமல், என்ன சொல்ல வருகிறார் என்றே தெரியாமல், வருவார்கள், ஆராதிப்பார்கள், ஜெபம் செய்வார்கள், அவர் ஜெபித்தால், அற்புதம் நடக்கும், அவ்வளவுதான், சுகமான பின்பு போய்க்கொண்டே இருப்பார்கள். சத்தியத்தைப் பற்றி கவலையேபடாமலிருந்த அந்த சபை மக்களைப் பார்த்து நான் மிக மிக வருத்தமுற்றேன். பிரியமானவர்களே, இன்று அவ்வாறுதான் சபை என்றால், சபை தானே, ஏழை மக்கள்தானே. ஏதோவொரு செய்தியைக் கொடுத்துவிட்டு வாருங்கள் என்று செய்தியை அல்லது சத்தியத்தை இரண்டாம் இடத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் அவ்வாறு நடத்தினால், அந்த பள்ளிக்கூடத்தில் பிள்ளைகளைச் சேர்ப்பார்களா? எவ்வளவு தரமானதாக இருக்கிறது? என்றுதான் பார்க்கிறார்கள். ஆனால், சபை என்று வந்தால், அதைக் கட்டுகிற விதத்தை எடுத்துக்கொண்டால், புறம்போக்கு இடத்தில், சபையைக் கட்டுகிறார்கள். மக்கள் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள், ஆனால் இவர்கள் சபைதானே, புறம்போக்கு நிலத்தில் கட்டினால் போதும் என்கிறார்கள்.

பிரியமானவர்களே, பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவியானவர் வாசம் பண்ணுகிற, திரியேக தேவன் வாசம் பண்ணுகிற இடம் புறம்போக்கா? கொஞ்சம் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். நீங்கள் தேவனை முக்கியப்படுத்திப் பாருங்கள், அவர் உங்களை முக்கியப்படுத்துகிறதைப் பார்க்க முடியும். ஒரு ஊழியர் என்பவர் ஊழியத்தை முக்கியமானதாகக் கருத வேண்டும். சபையை முக்கியமானதாகக் கருதவேண்டும். அதை நேசிக்கிற நேரம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். சரீரமாகிய சபை, அது இயேசுகிறிஸ்து, பரிசுத்த ஆவியானவர், பிதாவானவர் வாசம் செய்கிற இடம். மக்கள் சந்தாஷமாக இருந்து ஆராதிக்கிறபடியினால், அதற்கேற்ற வசதியோடு சபையைக் கட்டவேண்டும் என்று நாம் நினைக்க வேண்டும். நன்றாக கட்டவேண்டுமென்று விரும்பவேண்டும். அதைப்போல இயேசுகிறிஸ்துவிடம் கேட்ட கேள்விகளுக்கெல்லாம், அவர் எவ்வளவு ஆச்சரியமாக பதில் கொடுத்தார் என்பதை கவனியுங்கள். இராயனுக்கு கொடுக்க வேண்டியதை குறித்த விளக்கம், அதாவது இராயனுடையதை, இராயனுக்கு கொடு என்று விளக்கப்படுத்தினார், அல்லவா? அதைக் கொஞ்சம் யோசித்துப் பாருங்கள். உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து சதுசேயர்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்கு, அவர் எவ்வளவு சரியான பதிலைக்கொடுத்து நடத்தினார் பாருங்கள். அவர்களின் வாயை அடைத்தார், மட்டுமல்லாமல் அதை சரியாக புரிந்துகொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. அந்தளவுக்கு சரியாக அதை விளக்கப்படுத்தினார்.

அதைப்போல அப். பவுலின் போதனைகளைக் கொஞ்சம் பாருங்கள். எவ்வளவு விஷயங்களை அவர் வலியுறுத்திக் கூறினார் பாருங்கள். கிறிஸ்துவுக்கு அடுத்து, இயேசுகிறிஸ்துவின் அனைத்து காரியங்களையும் நமக்கு நடைமுறையாகச் சொன்னவர் அப். பவுல்தான். புதிய ஏற்பாட்டு உபதேசங்களுக்கு அடிப்படை, பவுலின் உபதேசங்கள்தான். எவ்வளவு காரியங்களைக் கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறார். இன்று அநேகருக்கு பவுலின் நிருபங்கள் புரிகிறதே இல்லை. ரோமருக்கு எழுதின நிருபத்தை, அநேகருக்கு வாசித்து அர்த்தம் கொள்ளவே தெரியவில்லை. எபேசியர், கலாத்தியர் நிருபம், அதிலெல்லாம் அவர் என்ன சொல்கிறார்? இதெல்லாம் நமக்கு சரிப்படாது. இரட்டிப்பான நன்மையைத் தருவார் என்ற வசனத்தை எளிதாக எடுத்து, வாசித்து, கடந்த ஆண்டில் என்னை அப்படி வைத்திருந்தார். இந்த ஆண்டில் அவர் என்னுடைய எல்லா ஆசீர்வாதங்களையும் 2 மடங்காக மாற்றி விட்டார் என்று சொல்லி பேசி வருகிறார்கள். இதைத்தான் யார் வேண்டுமானாலும் பேசிவிடுவார்களே, மிகவும் எளிதாக அவரையும் ஆண்டவர் 2 மடங்காக ஆசீர்வதித்தார், உன்னையும் எளிதாக ஆசீர்வதிப்பது மிகவும் உறுதி என்று சொல்லிவிட்டு செல்வது, பிரசங்கம் மட்டுமல்ல, அது விசுவாச வளர்ச்சியை கொடுத்துவிடும் என்று எண்ணாதீர்கள். இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய போதனைதான், விசுவாசத்தைக் கொடுத்து, கனிகொடுக்கிற வாழ்வைக் கொடுத்து, தியாகமான வாழ்வைக் கொடுத்து, அர்ப்பணிப்புக்கு கொண்டுவந்து, உங்கள் சபையில், உங்களின் உடன் ஊழியராக வருமளவிற்கு அவர்களை

இந்த போதனைதான் வளர்க்கும். அதை நீங்கள் முக்கியப்படுத்துங்கள், அதை நீங்கள் கற்றுக்கொள்ளுங்கள், அதைச் செய்யுங்கள்.

1 தீமோ.4:15-ம் வசனத்தைப் பாருங்கள், 'நீ தேறுகிறது யாவருக்கும் விளங்கும்படி இவைகளையே சிந்தித்துக்கொண்டு, இவைகளிலே நிலைத்திரு' என்று சொல்லுகிறார். தேற வேண்டும், நாளுக்கு நாள் தேற வேண்டும், வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என்பதை பவுல் எழுதுகிறார், பாருங்கள். அதிலே நிலைத்திரு, வளர்ந்துகொண்டேயிரு என்றுதான் பவுல் கூறுகிறார். அடுத்து 2 தீமோ.2:14-ம் வசனத்தைப் பாருங்கள், 'நீ வெட்கப்படாத ஊழியக்காரனாயும், சத்திய வசனத்தை நிதானமாய் பகுத்து போதிக்கிறவனாயும் உன்னை தேவனுக்கு முன்பாக உத்தமனாய் நிறுத்தும்படி ஜாக்கிரதையாக இரு' இங்கேயும் மீண்டும் பவுல் நினைவுபடுத்துகிறார். நீ சத்திய வசனத்தை, நிதானமாய் பகுத்து, போதிக்கிறதில் வளர்ச்சி பெறவேண்டும். அப்படி செய்தால்தான் நீ தேவனுக்கு முன்பாக உத்தமனாய் நிற்பாய். அதாவது, தேவன் கொடுத்த பணியை சிறப்பாக செய்து முடித்தவனாய், உத்தம, உண்மையுள்ளவனாய் இருப்பாய் என்ற அர்த்தத்தில் பவுல் கூறுகிறதை கவனித்து பாருங்கள். ஆகவே, ஊழியர்கள் நாளுக்கு நாள் தேறுகிறது அவசியம், அபிவிருத்தி செய்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம். தங்களுடைய தாலந்துகளை பெருக்கிக்கொண்டே போகவேண்டும். நாளுக்குநாள் படித்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டும்.

வேதாகமக் கல்லூரியில் படிக்கவேண்டும் என்று சிலரிடம் சொல்லும்போது, நீங்கள் என்ன சொல்லுகிறீர்கள், எனக்கு இப்போது, வயதாகி விட்டது, 40 – 50 வயது என்றும் வேறு சிலர் 50 அல்லது 55 வயதாகி விட்டது என்று சொல்லுகிறதை கேட்கிறோம். ஆனால், ஒன்றை நீங்கள் யோசிக்க வேண்டும், 60 வயதானவர்களுக்கு அரசு ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறது என்று வையுங்கள். 60 வயதானவர்கள் ஒரு 6 மாதம் அல்லது 1 வருடம் படிப்பை படித்தால், அதற்குப் பின்பு மாதம் 1 இலட்ச ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்க அரசு முடிவுசெய்து இருக்கிறது என்று அரசு சொல்லட்டுமே. 60 வயது என்று சொல்வது எல்லாம் மறந்துபோய்விடும். எல்லோரும் படிக்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள், அதற்கென்ன? ஞாபக சக்தி தானாக வந்துவிடும். விருப்பம் தானாக வந்துவிடும். 1 இலட்சம் ரூபாய், மாதம் கிடைக்கப்போகிறது, இல்லையா? 6 மாதம் எப்படியாவது கஷ்டப்பட்டு படித்துவிட்டால், அதிக தூரம் சென்று தங்கி அந்த படிப்பை படிக்க வேண்டும் என்றால் கூட போய்விடுவார்கள். சென்னை போய், அங்கே தங்கி படிக்க வேண்டுமென்றால்கூட, அங்கே போவதற்கும் தயங்க மாட்டார்கள். ஏனெனில் மாதம் 1 இலட்சம் ரூபாய் அல்லவா? ஆக, எது தூண்டுகோலாய் இருக்கிறது? பணம். ஆனால் 60 வயது அல்லது அதற்கு மேலாகிறது, கர்த்தருக்காக ஊழியம் செய்தால், அவர் அதைவிட மேன்மையான ஆசீர்வாதத்தை தருவார் என்று யார், நினைக்கிறார்கள்? கர்த்தருடைய ஆசிர்வாதம் என்றால் அது யாருக்குமே கவர்ச்சியாக இருப்பதில்லை. அவர் சொல்லுவார்,

அவர் ஆசீர்வாதத்தை என்றைக்கு தரப்போகிறார்? என்று சொல்லிவிட்டு, அவர் பணம் தருவாரா? என்று கேட்கிற, பண ஆசை பிடித்த மக்களாக, கிறிஸ்தவர்கள் இன்று அநேகர் மாறிப்போனார்கள். இயேசு சொன்ன தியாகம், இயேசுவின் உண்மையான சமாதானம், எல்லாம் அவர்களுக்கு வரவில்லை. காரணம் அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறது, பணம், பணம், என்றால், பின்பு எப்படி சமாதானம் வரும்? அவரை நேசிக்கிற நேசம், வசனம், ஜெபம், கர்த்தருக்காக, அந்த மாதிரி வாழ்கிற வாழ்வை நினைத்துதான் வந்தார்கள். ஆனால் சில ஊழியர்கள் பணத்தின் பின்னே திருப்பி விட்டுவிட்டார்கள். உன்னை கர்த்தர் இவ்விதமாய் ஆசீர்வதித்து உயர்த்தப் போகிறார், உயர்த்தப் போகிறார் என்று சொல்லி, சொல்லியே அவர்கள் வந்த இலக்கை மறந்து விட்டார்கள். நிம்மதியாக இருந்தால் போதும் என்றுதான் சபைக்கு வந்தார்கள். வந்த இடத்தில், ஊழியர்கள் மறுபடியும் உலகத்திற்கு நேராய் திருப்பி விட்டார்கள். அந்த தவறைச் செய்யக்கூடாது போதகர்களே, ஊழியர்களே.

வருகிற மக்களுக்கு இயேசுவைச் சொல்லுங்கள், சத்தியத்தைச் சொல்லுங்கள். சத்தியத்தை, சத்தியமாகச் சொல்லுங்கள். இரட்சிக்கப்பட வேண்டும், தியாகமாய் வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும். உலகத்தில் எது இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும், இயேசு உனக்கு தேவை என்று சொல்லிக் கொடுங்கள். இரட்சிப்பு மிகவும் அவசியம். நீ இரட்சிக்கப்பட்டு, அவர் சென்ற உண்மையான வழியில், நியாயமான வழியில், வாழ்க்கையை நடத்து, நீ ஆசீர்வதிக்கப்படுவாய் என்று சொல்லிக் கொடுங்கள் பிரியமானவர்களே. அதற்கு நீங்கள் உங்களை அபிவிருத்தி பண்ணிக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

தொடர்ந்து அடுத்த பாடத்திலும், மேய்ப்பன் தன்னை எவ்வாறு அபிவிருத்தி செய்து கொள்ளலாம்? என்று கற்றுக்கொள்வோம். ஜெபத்தோடு படியுங்கள். கர்த்தர் உங்களை அசீர்வதிப்பாராக! ஆமென்!!

<u>கேள்விகள்:-</u>

1) மேய்ப்பனுடைய செயல்பாடுகள் என்னென்ன என்பதனை வரிசைப்படுத்தி கூறுக? (தலைப்புகள் மட்டும்)
2) மேய்ப்பனுடைய செயல்பாடுகள் என்னென்ன என்பதனை வரிசைப்படுத்தி விளக்கமாக கூறுக?
3) மேய்ப்பனானவன் தன்னுடைய தனிப்பட்ட ஜீவியத்தைக் குறித்து கவனமாக இருக்கவேண்டியதன் அவசியத்தை வசன ஆதாரங்களுடன் சற்று விளக்கமாக கூறுக?
4) மேய்ப்பனுடைய தனிப்பட்ட ஜீவியத்தில் காணப்பட வேண்டிய ஜெப வாழ்க்கையைக் குறித்து வசனம் மற்றும் வேதாகம ஆதாரங்களோடு விளக்கமாக கூறுக?
5) ஸ்மித் விக்கிள்ஸ் வொர்த், ஜெபத்தைக் குறித்து கூறும் வாக்கியம் என்ன?

6) மேய்ப்பனுடைய தனிப்பட்ட ஜீவியத்தில் காணப்பட வேண்டிய தியான வாழ்வைக் குறித்து வசன ஆதாரங்களுடன் சற்று விளக்கமாக கூறுக?
7) மேய்ப்பன் தன்னை எவ்விதமாக அபிவிருத்தி செய்துகொள்ள வேண்டும் என்பதனைக் குறித்து வசன ஆதாரங்களுடன் விளக்கமாக கூறுக?
8) மேய்ப்பன் தன்னை அபிவிருத்தி செய்துகொள்ள வேண்டியதைக் குறித்து, அப். பவுல் தீமோத்தேயுவுக்கு கூறுகிற வசனங்களை கூறுக?